

Bilag 8.

Til Rigsdagen.

Undertegnede Udvalg for Sagførere med Bestalling efter 1. Oktober 1919 tillader os herved overfor Rigsdagen at fremkomme med følgende Redegørelse for disse Underretssagføreres Stilling i Forhold til det i Rigsdagen fremsatte Lovforslag til Ændringer i Retsplejeloven.

Vi bemærker, at der i Danmark ifølge det i Folketinget den 5. November 1930 fremsatte Lovforslags Bilag 5, Underbilag B., pr. 1. August 1930 findes følgende praktiserende Sagførere:

a. Højesteretssagførere i et Antal af.....	41
b. Overretssagførere og Landsretssagførere i et Antal af ..	823
c. Underretssagførere § 1031 i et Antal af.....	395
d. Underretssagførere i et Antal af.....	211
	1 470

Som det ligeledes fremgaar af ovennævnte Bilag, var Antallet af Underretssagførere med Bestalling efter 1. Oktober 1919:

pr. 1. Januar 1920.....	0
pr. 1. Januar 1924.....	89
pr. 1. Oktober 1928.....	140
pr. 1. August 1930.....	211

De ovennævnte Tal udviser en voldsom Stigning og i Særdeleshed i de 2 sidste Aar, saaledes at man efter faa Aars Forløb sikkert kan paaregne, at Antallet er steget til over 300, hvorefter vi Underretssagførere i Antal vil andrage mindst $\frac{1}{5}$ af Landets samtlige Sagførere.

Den Gruppe af Sagførere, vi repræsenterer, bestaar fortrinsvis af Kategorien „Sagførere, candidati juris“, idet kun ca. 10 pCt. er danske Jurister (examinati juris).

Vi fastslaar paa Grundlag af ovenstaaende, at Beskikkelsen Sagfører i Stedet for at være et Overgangsled eller Trin paa Vejen til at blive Landsretssagfører for den unge Sagfører i meget stor Udstrækning er blevet et fast Stadium, som han har yderst svært ved at komme videre fra.

Vi tror at kunne hævde, at det hidtil, saavel indenfor Sagførerstanden og Dommerstanden som indenfor Lovgivningsmagten, har været den almindelige Mening, at den unge Sagfører uden Vanskelighed indenfor et Aars Tid skulde kunne være i Stand til at opnaa Beskikkelse som Landsretssagfører, men de nu forløbne Aar siden 1919 har tværtimod vist og med al Tydelighed dokumenteret, at vi her i Landet er i Færd med at danne en særdeles stor Klasse indenfor Sagførerstanden, bestaaende af Sagførere (cand. jur.).

Grunden hertil er den, at der i udstrakt Grad er Mangel paa Prøvesager for Landsretterne, hvilket bl. a. ogsaa har vist sig derigennem, at der ofte fremkommer Annoncer i Dagbladene og i Ugeskrift for Retsvæsen, hvori der tilbydes indtil 300 Kr. for en enkelt egnet Prøvesag.

Vel er Præsidenten for Østre Landsret fremkommet med en statistisk Redegørelse, jfr. Bilag 7 til den af Folketingets Udvalg den 2. December 1931 afgivne Betænkning, der synes at vise, at nævnte Vanskeligheder ikke skulde være til Stede, men denne Redegørelse er misvisende derved, at den kun omhandler de Personer, der har indstillet sig til Landsretssagførerprøven, men ikke har medtaget det store Antal Sagførere og Sagførerfuldmægtige, der af Mangel paa Prøvesager eller af andre Grunde ikke har indstillet sig